

слов'янської мови без проміжних ланок. Згідно з цим підходом, три східнослов'янські мови, українська, білоруська й російська, зростали незалежно одна від одної, як мови самостійні, і так званої «праруської» спільної мови не існувало.

Безперервність історичного розвитку етносу на українських землях від середини I тис. н. е. до нашого часу може свідчити про те, що після розпаду праслов'янської мовної спільності в цьому ареалі почав формуватися український етнос і відповідно — українська мова. Вона перейняла від праслов'янської значний специфічний лексичний фонд і чимало фонетичних та граматичних (насамперед, морфологічних) рис, які в інших слов'янських мовах замінилися новими, а в українській мові вони склали найдавнішу групу мовних особливостей.

Разом з християнством до Київської Русі прийшла старослов'янська мова, створена на базі давньоболгарських діалектів Кирилом і Мефодієм (одних з перших слов'янських культурних діячів).

З XIV по XVIII ст. на теренах України побутувала староукраїнська мова, яка активно використовувалася, як писемна. Поява новоукраїнської мови, яка згодом стала сучасною, датується XIX ст. Її зачинателем вважається письменник І.Котляревський

В основі сучасної мови лежить система полтавсько-наддніпрянських говірок.

Основний словниковий фонд української мови містить чотири пласти слов'янських слів: спільноіндоевропейська лексика; праслов'янські слова; власно українські слова, наявні тільки в українській мові; запозичення з інших слов'янських мов. Решту лексики складають більш пізні запозичення. Але загальний розвиток мови відбувається за рахунок внутрішньомовних ресурсів: нові слова творяться на базі вже існуючих, творчість, яка ознаменувала собою початок нової ери української літератури.

Котлюба Т.
НТУ «ХП»

УКРАЇНА ТА СВІТ

Після більш як двадцяти років спокою Майдан розбурхав сплячий вулкан справжнього українського духу. Можливо, навіть не підозрюючи, як сніжний ком патріотизму та його волевиявлення перетвориться в справжню лавину, про яку стане відомо на весь світ... Події минулорічної зими – ось що є початком сучасної історії відродження та піднесення патріотизму в Україні.

Молодь у вишиванках, гучна українська пісня, козацька міць та слава... Ні! Це все не відгуки з давнього славетного минулого – це наше сьогодні. Все частіше і частіше лунає на вулицях непереможне «Слава Україні!» та майорять синьо-жовті стрічки... Події, що змусили хвилюватися не одну українську родину, і досі не залишають байдужими тисячі людей. Світ визнав! Визнав! Визнав нашу жагу до боротьби за світле та багатообіцяюче майбутнє, визнав нашу силу волі та духа, які посправжньому об'єднали український народ, визнав гарячу любов у серці та нестримну віру у душі. Ось воно – визнання!

Ми проявили характер. Тепер мало хто наважиться сказати про Україну, тільки як про колишню республіку у складі занепакої «наддержави». Кожен справжній українець зробить все (не намагатиметься, а саме зробить!), щоб наша країна, яка з гордістю витримує всі випробування долі, міцніла м'язами та розквітала душею щодня. А особисто я вірю, що навіть із плином часу, нам вистачить наснаги та терпіння подолати всі негаразди, адже ми, українці, мужній народ, що завжди був і буде вільним!

Куліш О.О.
НТУ «ХП»

ІНТЕРФЕРЕНЦІЯ ЯК ОЗНАКА МОВНОЇ СИТУАЦІЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

На початку хочеться звернутися до слів українського поета Максима Рильського: «Як парость виноградної лози, плекайте мову. Пильно й